

בולעטין # 235 - ניסן תשמ"ב לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

עין יעקב על מסכת מנחות אות (יד)

(יד) שם אמר רבי יצחק, בשעה (שהחריב הקב"ה) [שחרב] בית המקדש, מצאו [הקדוש ברוך הוא] לאברהם עומד בבית המקדש. אמר ליה, (ירמיה יא) "מה לידידי בביתי". אמר לו, על עסקי בני באתי. אמר לו, בניך חטאו וגלו. אמר לו, שמא בשוגג חטאו? אמר לו, (שם) "עשותה המזמתה". אמר לו, שמא מעוטם חטאו? אמר לו, (שם) "הרבים". אמר לו, הנה לך לזכור להם ברית מילה. אמר לו, (שם) "ובשר קדש יעברו מעליך". אמר לו, שמא אם המתנת להם, היו חוזרין בתשובה? אמר לו, (שם) "כי רעתכי אז תעל זי". מיד הניח ידיו על ראשו, והיה צועק ובוכה, ואמר [לו], שמא חס ושלום אין להם תקנה? יצתה בת - קול ואמרה לו, (שם) "זית רענן יפה פרי תאר קרא ה' שמך". מה זית זה - אחריתו בסופו, אף ישראל - אחריתו בסופו. (שם) "לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו

דְּלִיּוֹתָיו". אָמַר רַב (חֲנַן) [חִינָנָא] בַּר פֶּפְאָה, לְקוּל מְלִיֵּיהּ שֶׁל מְרַגְלִים
נִתְרוּעְעוּ דְּלִיּוֹתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל. דָּאִמַר רַב (חֲנָא) [חִינָנָא] בַּר פֶּפְאָה, דְּבַר
גָּדוֹל דִּבְרוּ מְרַגְלִים בְּאוֹתָהּ שָׁעָה, (בַּמְדַּבֵּר יֵג) "כִּי חִזַּק הוּא מִמֶּנּוּ".
(אִמְרוּ), [אַל תִּקְרִי "מִמֶּנּוּ" אֶלָּא "מִמֶּנּוּ"]. כְּבִיכּוֹל שְׁאֶפְלוּ בַּעַל הַבַּיִת
אֵינוֹ יָכוֹל לְהוֹצִיא כָּלֵיו מִשָּׁם. מִתְקִיף לָהּ רַב (אֲחָא) [חִיָּא] בַּר חִינָנָא,
(בַּר פֶּפְאָה), הֵאִי "לְקוּל הַמּוֹלָה", "לְקוּל מְלָה" מִבְּעֵי לִיָּהּ? אֶלָּא אָמַר לוֹ
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם, קוֹלְךָ שִׁמְעָתִי וְחִמְלָתִי עָלֵיהֶם, אֲנִי
אִמְרָתִי, יִשְׁתַּעֲבְדוּ בְּאַרְבַּע מַלְכֵי־יָת, כָּל אַחַת וְאַחַת (כַּשְׁעָבוֹד מַלְכוּת
מִצְרַיִם) [כַּשְׁעוֹר אַרְבַּע גְּלִיּוֹת], הַשְּׁתָּא - [כָּל] חֲדָא וְחֲדָא מֵאֵי דְּפָסִיק
לָהּ. וְאִיכָּא דָּאִמְרִי, אֲנִי אִמְרָתִי, בְּזָה אַחַר זָה, עֲכָשִׁיו - בְּבַת אַחַת.
אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוִי, לָמָּה נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל לְזִיתָ? [לוֹמַר לָךְ], מַה זִּית
(זָה) אֵין עָלָיו נוֹשְׁרִין - לֹא בִימּוֹת הַחֲמָה וְלֹא בִימּוֹת הַגְּשָׁמִים, אֶף
יִשְׂרָאֵל אֵין לָהֶם בְּטָלָה [עוֹלָמִית], לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.
(וְאִמַר) רַבִּי יוֹחָנָן [אִמַר], לָמָּה נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל לְזִיתָ? לוֹמַר לָךְ, מַה זִּית
(זָה) אֵינוֹ מוֹצִיא שְׁמֵנוֹ אֶלָּא עַל יְדֵי כְּתִישָׁה, אֶף יִשְׂרָאֵל אֵין חוֹזְרִין
לְמוֹטָב אֶלָּא עַל יְדֵי יִסּוּרִין:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)